

השקדן

סיפורים מהליכותיו
ודרך פסקיו והכרעותיו
של רבינו רשכבה"ג מרן הגר"ש אלישיב שליט"א

ב

תשל"ג - תשס"ו

ירושלים תשע"א

אהבת תורה בלי גבולות

מפליא עד מאוד היה לכל מי שמעריך את עמלה של תורה, לראות בשנים האחרונות תמונות (ולמי שנכנס, גם במציאות) על שולחנו או בשידה הסמוכה ביותר - כך גמרא מש"ס "שוטנשטיין" וכך נוסף של "מתיבתא" של ש"ס מהדורת עוז והדר, מלבד כרכי הגמרא הפשוטות שלמד עמל ועיין בהם כל השנים. מה הפלא? ובכן, בגמרות הללו נעשתה עבודה נפלאה ע"י צורבים צעירים שהשקיעו את עצמם בסוגיות ועמלו לפשט אותן כדי שיובנו בנקל גם להמון שקשה עליו נוסח הגמרא, והכניסו מו"מ מכל המפרשים בלשון השוה לכל נפש. להקל על אלו שקשה להם העיון לבד, או הנזקקים לגמור דפי גמרא וסוגיות שלמות שאין להם די זמן לפענח בעצמם את כל הדברים העמוקים בעמל מחשבתי. אז מה לגדול הדור שכל רז לא אניס ליה, ושכל זמנו פנוי ללימוד ואינו צריך לגמור מכסה מסויימת בזמן קצר, ולגמרות אלו!!

הלא אפילו תלמידי ישיבות לצעירים כבר חונכו, שהדרך ללמוד היא בעיון עצמי ובלמוד מתוך הראשונים והאחרונים עצמם ולא דרך אותם הספרים המקצרים והמגישים הכל מן המוכן! היתכן??

אין זאת, אלא גילוי מחודש לאותו משל שאמרו חז"ל על בני ישראל, שנמשלו לדגים שבים. ואין מים אלא תורה. מה דגים הללו שיש להם מים כדי סיפוקם ובכל זאת מרוב חביבות לכל טיפה מרימים פיהם לקראת כל טיפה של גשמים, כך ישראל שמחים עם כל הערה וחידוש בתורה. קא משמע לן שכגודל החדוה והאהבה שיש לאדם עם כל התורה הענקית שסובבת אותו, ככל שיש בו יותר מושגים ויותר חשקת התורה, כך הוא מחשיב ומחבב יותר ויותר כל טיפה יותר קטנה וקלה. ראה כנראה הגרי"ש שהליקוט יכול לפעמים אולי להזכיר לו איזה דבר שכבר ידע, או לנסח דבר בצורה נאה, ולא שם לב אל ידיעותיו ולא על כבודו, ושש ושמח כמוצא שלל על האפשרות להסתכל בכל סוגיא מה אומרים גם צורבים הצעירים ממנו בכמעט שבעים שנה, שידעותיהם לא מגיעות לתחת עקביו... אהבת תורה!

יערף כמטר לקחי, אין לקח אלא תורה שנאמר (משלי ד)

גם יאזור הגרי"ש כוח לתפילה
נים, והצטרפו לתפילה.

ו. נעמד לשמונה עשרה ולחזרת
לינו לשבח", וכל מילה ביטא
ש שמעוהו איך לעצר לרגע לפני

ז. דקות לברך "מזל טוב" לנער
ז, ונפרד מהאורחים. ומיד שקע
ר. אי אפשר להפריע את סדריו...

ז ויום (נאמר באדר א' תשע"א),
ז' ולא שם לב למתרחש סביבו,
לעמול קשה ולעשות מהומה
ללמוד בלי לשים לב כלל!